advokatnævnet

DATO: 27.10.2026 **Sagsnr.2026-62**

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [klager] klaget over [indklagede], [by].

Klagens tema:

[Klager] har klaget over, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at gå videre, end berettigede hensyn til varetagelse af hans klients interesser tilsagde, ved at indgive en konkursbegæring mod ham personligt og ved at presse ham til at tilbagekalde en klage for Advokatnævnet under trussel om at indlede eller fortsætte en sag om konkursbegæring mod ham og hans selskab.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 6. januar 2026.

Sagsfremstilling:

[Indklagede] har ikke svaret i sagen, og følgelig er sagsfremstillingen udfærdiget på baggrund af de oplysninger, som [klager] […] er fremkommet med.

[Indklagede] repræsenterede [virksomhed A], der havde [X] som direktør, under en sag om en fordring mod [virksomhed B]. Sidstnævnte havde [klager] som direktør og var under sagen repræsenteret af [advokat A].

I e-mail af 7. august 2025 til [indklagede] skrev [advokat A] bl.a.:

> ”Jeg henvender mig på vegne af [virksomhed B] og i forlængelse af det udlæg, din klient, [virksomhed A], har i [adresse].

> Min klient ønsker at se, om der kan findes en løsning med din klient, og de har fået muligheden for at tilbyde 2,5 mio. kr. for at lukke sagen fuldt og endeligt overfor jer.
>
> Som jeg har forstået det, så var lånets hovedstol på oprindeligt 2 mio. kr., så der vil ved denne løsning være en økonomisk gevinst på en halv million.
>
> Som jeg har fået det oplyst, vil det ikke være muligt for min klient at forhøje beløbet, da det er den økonomiske ramme, han har fået lov til at arbejde ud fra.
>
> Lad mig høre, om din klient vil gå med til en sådan løsning, da jeg så vil bringe det videre til min klient."

Senere samme dato, den 7. august 2025, pågik e-mailkorrespondance mellem [advokat A] og [indklagede], som svarede, at gælden var 4,2 mio. kr. Herefter anførte [advokat A], at han var bekendt med dette forhold, og at udlægget lød på og stammede fra et lån på 2 mio. kr. ydet af [virksomhed A], idet han spurgte, om forligsforslaget kunne accepteres. [Indklagede] afviste tilbuddet og bemærkede, at han sammen med [virksomhed A] havde indgivet konkursbegæring mod selskabet og kautionisten personligt.

I e-mail af 14. august 2025 til [klager] anførte [indklagede]:

> "***Påkravsskrivelse til kautionist***
> […]
> Vedrørende: Betaling af hovedstol og renter – [virksomhed A]
>
> Jeg skal hermed rette krav mod Dem som kautionist for betaling af nedenstående beløb, som vedrører det mellemværende mellem [virksomhed A] og [virksomhed B], hvor De har påtaget Dem personlig hæftelse via en kautionserklæring.
>
> *Kravets specifikation:*
> - *Hovedstol: kr. 4.200.000*
> - *Forfaldsdato: 23.05.2025*
>
> Der fremsættes samtid hermed rentepåkrav, således, at kravet forrentes i henhold til renteloven 30 dage fra dato.
>
> Såfremt betaling ikke sker inden 10 dage fra dags dato, vil sagen uden

> yderligere varsel blive overgivet til retslig inkasso, hvilket kan medføre yderligere omkostninger for Dem.
>
> Vi henviser til Deres forpligtelse som kautionist, og beder Dem venligst om at indfri kravet straks."

Kautionserklæringen er ikke fremlagt for Advokatnævnet.

Ved brev af 14. august 2025 til [indklagede] gjorde [klager] indsigelse mod påkravet og anførte i den forbindelse bl.a.:

> "Vedrørende: Påkravsskrivelse af 14. august 2025 – krav mod mig som kautionist
> Jeg bestrider hermed det krav, De har fremsat imod mig som påstået kautionist vedrørende gældsforholdet mellem [virksomhed A] og [virksomhed B].
>
> Det bestrides, at der foreligger en gyldig, specifik og tilstrækkeligt individualiseret kautionserklæring, der dokumenterer, at jeg har påtaget mig personlig hæftelse for det nævnte krav på kr. 4.200.000, eller i øvrigt har accepteret hæftelse på de vilkår, der fremgår af gældsbrevet.
>
> Den fremlagte dokumentation angiver ingen oplysninger om hæftelsesomfang, hæftelsesform (simpel eller selvskyldnerkaution) eller mine rettigheder som kautionist. I mangel på en udtrykkelig og klar aftale herom må enhver fortolkning ske til gunst for kautionisten, jf. almindelige obligationsretlige principper.
>
> På den baggrund anser jeg ikke kravet mod mig for berettiget, og jeg tager forbehold for alle indsigelser – både formelle og materielle – samt eventuelle krav om erstatning for uberettiget kravsførelse.
>
> Jeg anmoder om, at sagen stilles i bero, og at der ikke iværksættes yderligere skridt mod mig uden forudgående afklaring."

Herefter, den 14. august 2025, skrev [indklagede] i en e-mail til [klager]:

> "*Jeg har læst din indsigelse.*
>
> På den baggrund har jeg indgivet konkursbegæring mod dig personligt d.d."

Den 14. august 2025 indgav [indklagede] på vegne af [virksomhed A]

konkursbegæring mod [klager] til Sø- og Handelsretten, idet han bemærkede bl.a., at beløbet skyldtes i henhold til en vedlagt kautionserklæring. Samtidig henviste [indklagede] til en anden sag mod [virksomhed B], som skulle behandles den 25. august 2025, kl. 09:30. [Indklagede] bemærkede, at det kunne være en fordel, hvis sagerne blev behandlet samtidig. Kravet opgjorde han til 4,2 mio. kr.

Samme dato, den 14. august 2025, indgav [klager] en klage til Advokatnævnet vedrørende bl.a., at [indklagede] havde tilsidesat god advokatskik ved misbrug af konkursinstituttet ved at indgive konkursbegæring mod ham personligt. Denne klagesag blev behandlet under sagsnr. 2025-2164.

Ved brev af 15. august 2025 til [klager] anførte Sø- og Handelsretten, at der var modtaget en konkursbegæring indgivet mod ham af [virksomhed A] som fordringshaver, og han blev i den forbindelse indkaldt til møde i retten den 25. august 2025, kl. 09:30.

Det fremgår af CVR, at [virksomhed B] den 1. oktober 2025 ændrede navn til [virksomhed B].

[Klager] har oplyst, at han den 7. november 2025, kl. 09:17, havde en telefonsamtale om sagen med [indklagede]. [Klager] har i den forbindelse fremlagt to lydoptagelser, hvori udtales bl.a.:

> ”00:00:00 [Klager]: Men altså, hvad siger han, altså han vil, han vil ikke rykke sig. Han vil ikke tilbagekalde eller noget som helst?
>
> 00:00:07 [Indklagede]: Nej, altså ikke som sagerne står lige nu.
>
> 00:00:11 [Klager]: Okay. Det var bare mere dig, der sagde, at man stod åbenbart meget bedre nu.
>
> 00:00:16 [Indklagede]: Ja, men prøv nu og hør her. Det er jo det, jeg har forsøgt at forklare dig. Jeg skal bruge tid på at forklare min egen klient, at han skal mene noget andet, end det han gør. Altså det er ikke løgn, det jeg siger til dig. Det kræver en stor indsats fra min side, og det har jeg da altså ærligt talt ikke lyst til, når du samtidig har en. Altså det er jo nærmest dig, jeg hjælper.
>
> 00:00:35 [Klager]: Hvorfor har du ikke lyst til det?

> 00:00:37 [Indklagede]: Jamen, fordi at du har indgivet en klage over mig. Det er jo nærmest din interesse, jeg sidder og varetager. Altså det er jo dig, jeg hjælper i virkeligheden ved at tale med min klient. Altså jeg kunne bare læne mig tilbage, gå ind i Sø- og Handelsretten, forberede mig på at du nok kommer og siger, jamen der er tilstrækkeligt pant i den faste ejendom. Så vil jeg svare, jamen hvorfor er der så ikke betalt? […]
>
> 00:00:00 [Indklagede]: Det er jo det, jeg har tilbudt dig, men hør nu, hvad jeg siger. Vi to har ikke mere at tale om, så længe at du har en klage liggende hos øh over mig. Altså jeg vil gerne, jeg har jo sagt til dig, det er en ny situation. Altså nu nu. Jeg vil sige det på den her måde, nu siger jeg det for aller- aller- aller- allersidste gang. Jeg tager ikke telefonen mere, når du ringer.
>
> *00:00:16: [Klager]: Øh*
>
> 00:00:17 [Indklagede]: Du skal gøre følgende: punkt 1) træk klagen tilbage, punkt 2) svare på hvordan prioritetsstillingen ser ud med hensyn til […].”

Ved meddelelse af samme dato, den 7. november 2025, til Advokatnævnet tilbagetrak [klager] klagen over [indklagede] med sagsnr. 2025-2164.

[Klager] har oplyst, at [indklagede] efterfølgende hævede de af ham anlagte konkurssager, men at han senere indgav en ny konkursbegæring mod [virksomhed B] ([virksomhed B]). Disse forhold er ikke dokumenteret for Advokatnævnet.

Det fremgår af CVR bl.a., at Sø- og Handelsretten afsagde konkursdekret over [virksomhed B] den 23. februar 2026.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Klager] har påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at gå videre, end berettigede hensyn til varetagelse af hans klients interesser tilsagde, ved at indgive en konkursbegæring mod [klager] personligt og ved at presse ham til at tilbagekalde en klage for Advokatnævnet under trussel om at indlede eller fortsætte en sag om konkursbegæring mod ham og hans selskab.

[Klager] har til støtte herfor bl.a. gjort gældende, at der forud for konkursbegæringen var gjort skriftlig og saglig indsigelse mod kravet. [Indklagede] ignorerede indsigelsen, idet han ikke foretog nærmere undersøgelse af kravet, ligesom han ikke indlod sig på forhandling eller dialog.

Det var en omtvistet fordring, som ikke var domsfæstet, og som ikke opfyldte betingelserne for en konkursbegæring. Fordringen indeholdt ekstreme og ågerlignende rente-/honorarkrav, idet en fordring med en hovedstol på 2 mio. kr. var blevet tilskrevet renter/honorar på 2,2 mio. kr. på ca. ét år. I både retspraksis og Advokatnævnets praksis er det fastslået, at konkursinstituttet ikke må anvendes som pressionsmiddel i tvivlsomme civilretlige sager. [Indklagede] valgte det mest indgribende retsskridt, en personlig konkursbegæring, over for [klager] som privatperson uden bevis for insolvens.

Endvidere har [klager] gjort gældende bl.a., at [indklagede] pressede ham til at tilbagekalde en tidligere klagesag for Advokatnævnet (sagsnr. 2025-2164) under trussel om at ville indgive eller genoptage en konkursbegæring mod ham personligt og/eller mod hans selskab. [klager] har i den forbindelse henvist til lydoptagelserne i sagen. En sådan adfærd udgør en utilbørlig påvirkning af en klager og et forsøg på at hindre disciplinær prøvelse, hvilket er særligt alvorligt og i strid med grundlæggende principper om advokatens integritet. Dette skete den 7. november 2025, kl. 09:17, under et telefonopkald fra [indklagede] til [klager] forud for et skifteretsmøde samme dato, kl. 09:30.

Indklagede:

Advokatnævnets sekretariat har ved brev af 29. januar 2026 anmodet [indklagede] om hans bemærkninger til sagen, og ved brev af 4. maj 2026 rykkede sekretariatet for svar i sagen. Den 22. maj 2026 henvendte sekretariatet sig telefonisk til [indklagede], som oplyste, at han samme dato ville indgive høringssvar, men dette blev ikke modtaget i sekretariatet. Den 1. juni, 15. juli og 7. august 2026 anmodede sekretariatet igen om [indklagede]s bemærkninger. [Indklagede] har ikke imødekommet sekretariatets anmodninger, og ved brev af 26. august 2026 til sagens parter meddelte sekretariatet, at skriftvekslingen i sagen ansås for afsluttet. Efter at have transskriberet lydfilerne i sagen anmodede sekretariatet ved brev af 30. september 2026 om parternes eventuelle bemærkninger til transskriptionen inden for 1 uge. [Indklagede] besvarede heller ikke denne henvendelse fra

sekretariatet.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Da [indklagede] ikke har svaret i sagen, har Advokatnævnet lagt [klager]s oplysninger til grund for afgørelsen.

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Konkursbegæringen

Det er en betingelse for, at skifteretten kan imødekomme en konkursbegæring, at der ikke er rimelig tvivl om fordringens eksistens, at kreditor har en retlig interesse i et konkursdekret, og at debitor er insolvent.

Når en advokat indgiver og efterfølgende opretholder en konkursbegæring, er det derfor et krav, at advokaten forinden undersøger, om disse betingelser er opfyldt.

Som sagen er oplyst, finder Advokatnævnet, at [indklagede] er gået videre end berettigede hensyn til varetagelse af hans klients interesser tilsagde ved den 14. august 2025 at indgive en konkursbegæring mod [klager] personligt. Nævnet har herved lagt vægt på bl.a., at [indklagede] ikke har godtgjort, at fordringen havde en sådan klarhed, at den kunne danne grundlag for en konkursbegæring mod [klager] personligt. Endvidere har Advokatnævnet lagt vægt på, at [klager] har bestridt, at han var insolvent, og at [indklagede] ikke ses at have undersøgt, om [klager] var insolvent.

Betingelsen om at klagesagen for Advokatnævnet skulle tilbagetrækkes

På baggrund af de fremlagte lydoptagelser og [klager]s oplysninger til sagen, lægger nævnet til grund, at [indklagede] den 7. november 2025 betingede en mulig tilbagetrækning af konkursbegæringen af, at [klager] trak sin klage over [indklagede] til Advokatnævnet tilbage. Samme dato trak [klager] klagen tilbage.

Advokatnævnet finder, at [indklagede] ved denne adfærd er gået langt videre end berettigede hensyn til varetagelse af hans egne interesser tilsagde, og at han groft har tilsidesat god advokatskik. Nævnet har herved lagt vægt på, at det udgør en skærpende omstændighed, at [indklagede] betingede en løsning af sagen om den konkursbegæring, som han uden fornødent grundlag, jf. ovenfor, havde indgivet mod [klager] personligt, af, at [klager] trak sin disciplinærklage over ham til Advokatnævnet tilbage.

Konklusion

Advokatnævnet finder på den baggrund, at [indklagede] i ovenstående to forhold har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

[Indklagede] er tidligere ved Advokatnævnets kendelse af 25. januar 2023 pålagt en bøde på 10.000 kr., ved kendelse af 27. oktober 2023 pålagt en tillægsbøde på 10.000 kr. og ved kendelse af 26. august 2025 pålagt en bøde på 20.000 kr.

Forholdet vedrørende indgivelsen af konkursbegæringen i nærværende sag er begået forud for ovennævnte kendelse af 26. august 2025, og bøden for dette forhold skal derfor udmåles som en tillægssanktion til denne kendelse, jf. princippet i straffelovens § 89, idet en samtidig påkendelse samlet set skønnes at ville have medført en forhøjelse af sanktionen.

Advokatnævnet pålægger derfor i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, [indklagede] en tillægsbøde på 20.000 kr. for dette forhold. Der er herved navnlig lagt vægt på, at der er tale om et andengangstilfælde, hvorved [indklagede] har tilsidesat god advokatskik. Sanktionen er derfor efter nævnets praksis som udgangspunkt en bøde på 20.000 kr., og nævnet finder, at der ikke er omstændigheder i sagen, der giver grundlag for at fravige dette udgangspunkt.

For så vidt angår forholdet om, at [klager] skulle tilbagetrække klagen som en betingelse for, at konkursbegæringen kunne trækkes tilbage, er der tale om et tredjegangstilfælde, idet forholdet er begået efter kendelsen af 26. august 2025, som dermed tillægges gentagelsesvirkning.

Sanktionen er derfor efter nævnets praksis som udgangspunkt en bøde på 60.000 kr. for et groft tredjegangstilfælde, og nævnet finder, at der ikke er omstændigheder i sagen, der giver grundlag for at fravige dette udgangspunkt.

På den baggrund er der tale om en samlet sanktion bestående dels af en tillægsbøde i et andengangstilfælde og dels et groft tredjegangstilfælde.

Advokatnævnet pålægger derfor i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, [indklagede] en delvis tillægsbøde på i alt 80.000 kr.

[Indklagede] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

[Indklagede] pålægges en delvis tillægsbøde til statskassen på 80.000 kr.

På nævnets vegne

Steen Mejer